

**XXXII.
JIRÁSKŮV
HRONOV**

16. SRPNA 1962 -
26. SRPNA 1962

**XXXII.
JIRÁSKŮV
HRONOV**

XXXII. JIRÁSKŮV HRONOV

ÚSTŘEDNÍ PŘEHLÍDKA DIVADELNÍCH SOUBORŮ
LIDOVÉ UMĚLECKÉ TVOŘIVOSTI

HRONOV 16. SRPNA — 26. SRPNA 1962

LETOS TEDY UŽ PO DVAATŘICÁTÉ

Ale také poprvé

Poprvé nebudeme moci uvítat mezi námi věrného strážce odkazu Mistra Aloise Jiráska — soudruha akademika Zdeňka Nejedlého. Jeho typická postava a rozhovory s členy souborů zůstanou však nesmazatelně spjaty s touto vrcholnou přehlídkou divadelních ochotníků!

Poprvé se naše úvahy o dalších cestách ochotnického divadla budou letos moci opřít o konkrétní plán cesty ke komunismu — o výsledky XXII. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu.

Letošní Hronov asi nebude příliš připomínat atmosféru let 1952—60, kdy jsme v diskusích pomáhali hledat a prosazovat ideově bojovnou současnou dramaturgii a tvůrčí, vysoce uměleckou inscenační práci. Již uplynulé dva roky naznačily, že nová etapa vývoje naší společnosti si asi vyžádá přehodnotit samu koncepci ochotnického divadla, revidovat představy o společenské funkci, metodách a uměleckých formách činnosti souborů.

Hlavní příčiny jsou dobře známy: stoupající nároky našich diváků se dostávají do rozporu s uměleckými možnostmi většiny ochotnických souborů, zvláště vesnických. A tento rozpor se zdánlivě ještě zvyšuje vytýčením úkolu dále rozšiřovat počet účastníků lidové umělecké tvořivosti, využívat jejího působení v daleko širším měřítku zvláště ve výchově mládeže a umožňovat uplatnění i těm, kteří nemají k soustavné činnosti talent nebo čas.

Rozpory narůstají i v jiném směru. Zatímco vážne příliv mladých lidí do našich ochotnických souborů — vzrůstá počet recitátorů, jako houby po dešti se rodí divadla poesie a divadla malých forem, spojujících v sobě umělecké slovo, divadelní projev, hudbu a mnohde i tanec. V osvětové práci se stále výrazněji uplatňují nové prvky např. závodní a míst-

ní rozhlas se svými specifickými potřebami, ale i nevyužitými možnostmi estetického působení.

Letošní Hronov měl by dát nejen zásadní odpověď na tyto otázky, ale ukázat i konkrétně, jak nové zásady uvádět do praxe. Již jeho dramaturgie, v níž snad překvapí značné množství jiných než celovečerních divadelních forem, k tomu dává dosti podnětů. Kromě seminářů po představeních má velký význam aktiv členů poradních sborů, pořádaný z pověření Ministerstva školství a kultury Ústředním domem lidové umělecké tvořivosti. Bude se opírat o dosavadní diskuse a články, o praktické zkušenosti souborů, osvětových domů i funkcionářů ROH a ČSM, zahrne i poznatky z letošní Soutěže tvořivosti mládeže, která zejména na Wolkerově Prostějově, na přehlídce estrádních a agitačních skupin v Plzni i na Šrámkově Písku jen potvrdila (ať v kladném či v negativním smyslu) nutnost zásadního komplexního řešení perspektiv naší práce.

Nebude to lehké — jako není lehký žádný problém naší další cesty ke komunismu, o níž se zanedlouho rozhovoříme v přípravě XII. sjezdu KSČ. Vždyť člověk se často těžko loučí s představami, které teprve před nedávnem musel těžko probojovávat, ale které dnes již historický vývoj předběhl. I v lidové umělecké tvořivosti mnohé zastaralo a některé organizační formy se staly krunýřem. Nové typy kroužků, zásadní změny v Soutěži tvořivosti mládeže, nové formy školení vedoucích i členů souborů — to vše je zákonitým výrazem faktu, že lidová umělecká tvořivost se dostává do nových vztahů k potřebám rozvoje socialistického umění a harmonické výchovy všech členů naší společnosti.

Říkáme — lidová umělecká tvořivost, ochotnické divadlo. Ale kolik rozmanitých forem a projevů se skrývá za těmito

slovy, jak bohatě diferencovaný společenský jev to je! Chtěli bychom skoncovat s paušálností a zaměřit se na to, aby každý z těchto rozmanitých projevů tvořivosti — od prostého aktivního zájmu o divadlo až po vysoce talentovaný umělecký projev — maximálně přispíval svými specifickými prostředky a v mezích svých možností ke komunistické výchově a obohacení života našeho lidu na vesnicích, na závodech i ve městech.

Letošní Jiráskův Hronov má tedy úkol, hodný jména našeho velkého klasika. A věříme, že jej splní.

Dr MILAN BARTOŠ,
ředitel ÚDLUT.

PŘED 32. JIRÁSKOVÝM HRONOVEM

V ochotnických souborech, které letos vystoupí v Hronově, sílí vědomí, že dobré ochotnické divadlo je takové, které v procesu zábavné kolektivní práce má význam také pro estetickou výchovu samotných ochotníků. Člověk, který chce pochopit cesty moderního divadla, musí se snažit porozumět Brechtovi. Takového poznání lačný ochotník (a bez hladu po poznání není pro mne moderního ochotnictví) si koupí nebo vypůjčí překlady Brechtových her a pracně nastřádá desítky studií, článků, kritik a úvah, které se po pět let objevují roztříštěné v našich odborných časopisech. Navštíví pro něho dostupná představení Brechtových her. A když má hodně odvahy a je členem kolektivu ochotníků nejen zkušených, ale především po poznání stejně lačných, pokusí se Brechta inscenovat. Desítky repríz, výrazného úspěchu nebo slávy dosáhne stěží. Tuhou dřinou, jevištním potýkáním se s Brechtovým textem, jeho konkrétním ohmatáním — může se dobrat hlubšího poznání moderního divadla. Do svitavského souboru, zabývajícího se láskyplně Brechtovou vrcholnou hrou, přišla řada mladých lidí. Není to symbolická odpověď na otázku, co hledá dnes mladý člověk v ochotnickém souboru? Nebo na otázku, proč do nejednoho ochotnického souboru mladí lidé nepáchnou? — Myslím si tedy, že svitavské představení Kavkazského křídového kruhu (a také trebišovské představení lužickosrbské hry Mária Jančová, napsané pod silným vlivem Brechtova dramatického díla a jeho teorie epického divadla) je výzvou hronovskému plénu k diskusi nejen o Brechtově díle a významu, ale i o smyslu ochotnického divadla a jeho poznávací funkci. Jestliže jsme si na řadě posledních Hronovů stěžovali na celkovou pochmurnost repertoáru, vyzývají nás letos nejméně tři představení (olomoucké Červené papuče, brněnský

Hadrián z Římsů a třebíčská Svatba sňatkového podvodníka), abychom diskutovali na téma „čemu se smějeme“. Přes ten smích v názvu by to měla být velice závažná diskuse, protože dělat legraci na jevišti nejenže není žádná legrace, ale je to také, myslím, v současné chvíli jedna z podmínek širšího společenského dopadu ochotnického jeviště. Také jeden z podnětů k zamyšlení pro ty, kdo po deset, patnáct let ztotožňují pojmy „divadlo“ a „obraz ze života“. Konkrétně se k diskusi nabízejí problémy upravovatelské, režijně herecké, muzikantské a výtvarné práce v žánrových polohách satiry, kam patří i klasické dílo bratří Čapků Ze života hmyzu. Jestliže na půdě původní úpravy Klicpery a maďarské hry, neprovedené profesionální scénou (rovněž trebišovská inscenace Jančové je první v Československu), není to pro ochotnické hnutí nic smutného. Naopak smutní jsme bývali v letech, kdy se dal hronovský program vystříhat z plakátů dvou pražských divadel.

Rozhodně bych nechtěl, aby z této poznámky někdo vyvozoval, že chápu lidovou uměleckou tvořivost jen jako uvádění čs. premiér. Tvůrčí může být takové ochotnické představení, které třeba jen prvními krůčky či náznaky ukáže touhu ochotníků vyjádřit se po svém k životu svému a svých diváků. Chci věřit, že rychlý rozmach malých jevištních forem je hnán právě tímto motorem. Z bohatství žánrů, které v současné malé formě máme, dáváme hronovské jeviště dvakrát divadlu poezie (bratislavské Divadielko Za rampami a pásmo veršů současných básníků A proto jsme přišli na svět), kabaretu Pojďte dál a broumovskému básnicko-agitačnímu programu O myšilidech. Diskuse o tvořivé ochotnické práci a jejích rozličných formách se zde přímo

nabízí. Diskuse, v níž by sotva mělo smysl klást tyto formy proti celovečerní hře.

V ochotnických souborech, které letos vystoupí v Hronově, sílí rovněž vědomí, že dobré ochotnické divadlo je takové, které vkusně a srozumitelně tlumočí z jeviště hodnotné programy zvláště toho druhu, jaké konkrétní diváci nemohou vidět na profesionálním jevišti. Naše profesionální jeviště např. opouštějí Jiráskovy hry - na vesnické ochotnické scéně žijí. To není náhoda, že letos dramatizaci Filosofské historie uvádí soubor v podstatě vesnického charakteru. Čím to je způsobeno? — Profesionální jeviště nestačí vyhovovat obrovské společenské poptávce na úseku her pro děti. Posíláme-li do Hronova Lichého hru Fripiri, není tomu tak jen proto, že ji uvádí olomoucké ochotnické studio profesionálního divadla, ale hlavně jako delegáta těch několika tisíc představení pro děti, které ochotnické soubory za rok sehrají. To je ovšem další cyklus problémů, které cítíme jako potřebné k prodiskutování s mnohohlavým hronovským diskusním plénem. — O tom, co hrát ze sovětské dramatické literatury v předvečer XII. sjezdu KSČ a oslav 45. výročí VŘSR — v situaci, kdy od Irkutské historie zatím marně čekáme na vynikající nové sovětské hry — bychom měli diskutovat po hronovské inscenaci Gorbatova Zimního tábora.

Ta slovíčka „diskuse, diskutovat“ se mi stále pletou do stroje. Asi je tomu tak proto, že v současné době velkých diskusí o moderním divadelním projevu, vášnivých sporů o smysl a poslání ochotnického divadla ve vyspělé socialistické společnosti — že v takové době nemůže spočívat význam Jiráskova Hronova nikde jinde, než právě v plodné diskusi o problémech, které nás pálí. Tomu ovšem sloužil

i výběr představení pro Hronov, který je letos opět nesoutěžní přehlídkou. Myslím si tedy, že bude Hronovem zklamán ten, kdo od něho očekává defilé výjimečných inscenací, které vesměs ob stojí v palbě profesionálních požadavků na uměleckou úroveň. Takové inscenace dnes, myslím, v hnutí nemáme. Věřím však, že nebude letos zklamán Hronovem, ten, kdo se tady chce něčemu naučit a zpřesnit si své vlastní úvahy o smyslu, další cestě a perspektivách naší ochotnické práce.

Čtu si v knížce amerického kritika Kerra o stoupajícím nezájmu širokých vrstev kapitalistické společnosti o divadlo a defilují mi před očima desetitisíce diváků našich ochotnických přehlídek a festivalů. Není snad zájem našich lidí o divadlo tak trochu také zásluhou našich ochotníků, kteří pomáhají uskutečňovat socialistickou kulturní revoluci ve stovkách téměř neznámých míst — i přesto, že zdaleka na jevišti nedosahují mistrovských výkonů? Desítka hronovských souborů — to je jen přední hlídka. Při jejím hodnocení neměli bychom zapomínat na ty tisíce dalších souborů, které ji vyslaly.

J I Ř Í B E N Ě Š.

PROGRAMOVÁ KOMISE XXXII. JIRÁSKOVA HRONOVA PŘI ÚSTŘEDNÍM PORADNÍM SBORU PRO DIVADLO

MILOSLAV BENDA,
předseda Přípravného výboru XXXII. Jiráskova Hronova

J I Ř Í B E N Ě Š,
předseda Ústředního poradního sboru pro divadlo

J A R O S L A V Č E R N Ý,
člen Krajského poradního sboru pro divadlo Severomoravského kraje

M I R O S L A V F L I E G E L,
inspektor pro kulturu ONV Náchod

dr. Z D E N Ě K K O K T A,
člen předsednictva Ústředního poradního sboru pro divadlo

ing. arch. M I R O S L A V K O U Ř I L,
ředitel Scénografické laboratoře v Praze

O L G A L I C H A R D O V Á,
vedoucí divadelního oddělení Osvětového ústavu v Bratislavě

E V A M A C H K O V Á,
pracovnice divadelního oddělení Ústředního domu lidové umělecké tvorivosti v Praze

dr. M I L A N O B S T,
vědecký pracovník Československé akademie věd

V L A D I M Í R S E M E L K A,
člen předsednictva Ústředního poradního sboru pro divadlo

J I Ř Í V A L E N T A,
vedoucí divadelního oddělení Ústředního domu lidové umělecké tvorivosti v Praze

R U D O L F T H R Ů N,
pracovník divadelního oddělení Osvětového ústavu v Bratislavě

XXXII. JIRÁSKŮV HRONOV

16. srpna	15.30 20.00	Čapkové: ZE ŽIVOTA HMYZU
17. srpna	15.30 20.00	Jurij Brězan: MÁRIA JANČOVÁ
18. srpna	14.00 17.00	Saša Lichý: FRIPÍŘI
19. srpna	15.00 20.00	Bertolt Brecht: KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH
21. srpna	15.30 20.00	Oldřich Daněk: SVATBA SŇATKOVÉHO PODVODNÍKA
22. srpna	15.30 20.00	Alois Jirásek: FILOSOFSKÁ HISTORIE
23. srpna	15.30 20.00	Václav Kliment Klicpera: HADRIÁN Z ŘÍMSŮ
24. srpna	15.30 20.00	Janko Král - Ján Botto: BALADY Ján Smrek: BÁSNICKÉ ROZHOVORY A PROTO JSME PŘIŠLI NA SVĚT POJĎTE DÁL... O MYŠILÍDECH
25. srpna	15.30 20.00	Boris Gorbátov: ZÁKON ZIMNÍHO TÁBORA

BRATŘÍ ČAPKOVÉ

ZE ŽIVOTA HMYZU

KOMEDIE O TŘECH AKTECH
S PŘEDEHROU A EPILOGEM

DIVADELNÍ SOUBOR
ZK ROH VAGONKA TATRA
PRAHA - SMÍCHOV

Režie: Jan Vojtíšek, účetní

Scéna: František Ježek, chemigraf

PŘEDEHRA

Tulák - - - - - Rudolf Moučka, telef. technik
Pedant - - - - - Josef Pacovský, účetní

I. AKT

MOTÝLOVÉ

Apatura Iris - - - - - Jarmila Fantová, v domácnosti
Apatura Clythia - - - - - Zorka Musilová, úřednice
Motýl Otakar - - - - - Oto Laboutka, učitel
Motýl Viktor - - - - - Jan Šott, úředník
Motýl Felix - - - - - Jiří Bartoš, dispečer

II. AKT

KOŘISTNÍCI

Kukla - - - - - Karla Čulíková, překladatelka
Chrobák - - - - - Karel Veselý, zubní technik
Chrobačka - - - - - Vjekoslava Ganglová, překladatelka
Jiný Chrobák - - - - - Vladimír Louthan, úředník
Lumek - - - - - Jaroslav Šídlo, mistr učiliště
Jeho larvička - - - - - Vlasta Švarcová, lékařka
Cvrček - - - - - Josef Pacovský, účetní
Cvrčková - - - - - Jarmila Doležalová, v domácnosti
Parazit - - - - - Jan Šott, úředník

BRATŘI ČAPKOVÉ, ZE ŽIVOTA HMYZU

III. AKT

MRAVENCI

První inženýr - diktátor - - - Ota Laboutka, učitel
 Druhý inženýr - náčelník generálního štábu - Alois Karger, úředník
 Slepý mravenec - - - - - Vjekoslava Ganglová, překladatelka
 Vynálezce - - - - - Milan Novotný, úředník
 1. posel - - - - - Jindřich Bürgel, úředník
 2. posel - - - - - Mirko Jedlička, konstruktér
 Generální ubytovatel - - - Antonín Háša, kreslič
 Novinář - - - - - Vladimír Louthan, úředník
 Dobroděj - - - - - Břetislav Macháček, účetní
 Telegrafista - - - - - Jiří Bartoš, dispečer
 Vojevůdce žlutých - - - - - Josef Pacovský, účetní
 Mravenci, dělníci, nosítkáři, ranění, vojáci černí a žlutí

EPILOG

ŽIVOT JE VĚČNÝ

První jepice - - - - - Eva Hášová, úřednice
 Druhá jepice - - - - - Dana Poledníková, úřednice
 Třetí jepice - - - - - Alena Černá, studující
 Jepice — chór - - - - - Zdena Žáčková, úřednice
 Slimák - - - - - Mirko Jedlička, konstruktér
 Slimáčka - - - - - Jindra Kvardová, v domácnosti
 Teta - - - - - Vlasta Švarcová, lékařka
 Drvoštěp - - - - - Alois Karger, úředník
 Děvče na jahodách - - - - - Erika Pacovská, úřednice
 Mladý tulák - - - - - Ota Laboutka, učitel

Inspicient:

Jar. Šídlo, mistr učiliště

Technické vedení:

František Ježek, chemigraf

Náповěda:

Věra Balvínová, laborantka

V posledních sezonách soubor uvedl:

1959/60 Turové, *Útek z noci*; Drmola, *Prodal jsem svůj smích*; Gogol, *Ženitba*; Lesage, *Turcaret*;

1960/61 Švarc, *Zakletí bratři*; Lokvencová, *Vyměněná princezna*; Drda, *Dalskabáty*; Lope de Vega, *Divka se džbánem*;

1961/62 Čapkové, *Ze života hmyzu*; Brandová, *Pod jižním nebem*.

JURIJ BRĚZAN

laureát národní ceny

MÁRIA JANČOVÁ

HRA ZE ŽIVOTA
 LUŽICKOSRBSKÉHO LIDU

DIVADELNÝ SÚBOR
 ZKROH POTRAVINÁR
 TREBIŠOV

Přeložil: Jozef Hodorovský

Režie: Michal Sokol, učitel

Scéna: Viliam Biro — Juraj Brovar, pracovníci Domu osvěty

Hudba: D. Nowak

Profesionální instruktor: Jozef Hodorovský, člen činohry Štátneho divadla v Košicích

Mária Jančová - - - - - Anna Lobová, technická pracovníce
 Hana, její dcera - - - - - Mária Záhorská, úřednice
 Čierny Walter, Hanin muž - - - František Madzin, úředník
 Jurko, jejich syn - - - - - Teodor Bindas ml., žák
 Lenka, dcera Jančové - - - - - Viera Eštuová, vedoucí provozovny
 Pachman, pán - - - - - Teodor Bindas st., úředník
 Policajt - - - - - Ján Soták, svářeč
 Obchodník - - - - - Ján Haluška, učitel
 Krejčí - - - - - Pavol Baňacký, údržbář
 Rohark, nádeník - - - - - Július Rizman, úředník
 Peter, vesnický mládenec - - - Jozef Maligda, učitel
 Vojnar, vesnický mládenec - - - Michal Sokol, učitel
 Jano, pánův kočí - - - - - Peter Kavečanský, úředník
 Vaňka, polský zajatec - - - - - Pavol Zbojovský, elektrikář
 Slodenková, vesnická žena - - - Valéria Nálepková, úřednice
 Důstojník SS - - - - - Michal Seman, úředník
 Voják - - - - - Vojtech Romaník, pracovník ROH
 Voják - - - - - Juraj Beť, soustružník
 Zajatec - - - - - Andrej Lobo, veterinář

JURIJ BRĚZAN, MÁRIA JANČOVÁ

1. žena - - - - - Alžbeta Ďurišinová, pracovnice ROH
2. žena - - - - - Helena Berincová, úřednice
3. žena - - - - - Anna Jamborová st., prac. Zdroje
Děvčata - - - - - Anna Jamborová ml., zdrav. pracov.
Eva Kavečanská, studentka

Vesnické ženy, děvčata a mládenci

Zvuk: Andrej Karolyi, úředník

Text sleduje: Alžbeta Ďurišinová, pracovnice ROH

Přestávka po 9. obraze

V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Jilemnický, *Kompas v nás*; Paulů, *Slovo má babička*

1960/61 Cach, *Moja teta tvoja teta*; Kornejčuk, *Chirurg Platon Krečet*

1961/62 Brězan, *Mária Jančová*

SAŠA LICHÝ

FRIPIRI

KOSMONAUTICKÁ KOMEDIE
O 8 OBRAZECH

STUDIO LUT

PŘI DIVADLE OLDŘICHA STIBORA
A OKRESNÍM DOMĚ OSVĚTY
OLOMOUČ

Hudba: V. Brázda

Texty písní: František Husák

Režie: Vratislav Spilka a Kamil Marek, členové divadla Oldř. Stibora

Asistenti režie: František Brauner, technický úředník,
Luděk Zamazal, učitel

Výprava: Slavoj Kovařík, výtvarník Divadla Oldřicha Stibora

Klavír: Jarmila Malendová, korepetitorka Divadla Oldřicha Stibora

Petr Pátý	- - - - -	Petr Novotný, studující
Miki Potopka	- - - - -	Milan Špinar, dělník
		Slavomír Odložil, studující
Čikuli	- - - - -	Radomír Vařeka, dělník
		Jindřich Cibulec, technický úředník
Barborka Sluníčková	- - - - -	Hana Maciuchová, studující
		Hana Černá, studující
FRIPIRI	- - - - -	Eva Mancošová, učitelka
		Anita Skořepová, úřednice
Tadeáš Hahraha	- - - - -	Lubomír Mališek, učitel
		Luděk Zamazal, učitel
Jiřina	- - - - -	Eva Skoupilová, úřednice
Školník Bublina	- - - - -	Jaroslav Soušek, technik
Pavel Pátý, otec	- - - - -	František Brauner, tech. úředník
		Oldřich Přikryl, učitel
Sluníčko	- - - - -	Otakar Protivánek, tech. úředník

Odehrává se v Pětiskalí, což je tam, kde se staví ta obrovská přehrada
a také nové město.

Přestávka po 4. obraze.

Inspicient: Lída Soltysiaková, konstruktérka

Napověda: Jarmila Hořínková, ošetřovatelka

Dekorace, kostýmy a vlásenky vyrobily dílny DOS

JÁNOS ÖRDÖDY

ČERVENÉ PAPUČE

ESTRÁDNÍ KOMEDIE
O DVOU DÍLECH

BEZRUCHOVO DIVADLO PRACUJÍCÍCH
Z KROH ŽELEZÁREN PETRA BEZRUČE
OLOMOUC-HODOLANY

Překlad: Sandor Kosnar

Úprava textu: Jiří Flíček

Hudba: Miroslav Gárský, Josef Sedlář

Texty písní: Dr. Vladimír Strojil, Jiří Flíček

Režie: Zdeněk Kolmaš, technický úředník

Scéna: Ing. Jiří Procházka, šéf výpravy Divadla Oldřicha Stibora

Klavír: Ing. Karel Ticháček

Profesionální instruktor: Kamil Marek, člen Divadla Oldřicha Stibora

Ing. Šarkán - - - - - Vlastimil Dlabal, inženýr projektant

Dáša, jeho manželka - - - - - Vladimíra Hornová, úřednice

Mici, Šarkánova sekretářka - - - - - Alena Koutná, úřednice

Komár, její snoubenec - - - - - Josef Mádr, normovač

Bohušický, vedoucí - - - - - Zdeněk Kolmaš, technický úředník

Blažena Fousová - - - - - Věra Hloužková, plánovačka

Kabele, ředitel - - - - - Emil Smékal, metodik PaM

Alena Matějková - - - - - Dana Syřišťová, úřednice

Tajemník - - - - - Eda Werner, elektrikář

Předseda orgánu - - - - - Vilém Konečný, postupář-technolog

Hlavní vedoucí - - - - - Slavomír Hloužek, normovač-metalurg

Teta Mary - - - - - Marie Konečná, skladnice

Písařky - - - - - Olga Kostorková, prodavačka

Irena Simrothová, úřednice

Jitka Bělášková, úřednice

Novinářka - - - - - Věra Kostorková, dělnice

Rozhlasový reportér, - - - - - Vincenc Boudník, instalatér

JÁNOS ÖRDÖDY / ČERVENÉ PAPUČE

Filmaři - - - - - Stanislav Deneš, údržbář, dopravy
František Jedlička, konstruktér
Bohuslav Kubíček, konstruktér

Inspiciet: Bohumila Kolmašová, učitelka

Technické vedení: Slavomír Hloužek, normovač-metalurg

Světla: Oldřich Vašíček, údržbář

V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Šrámek, *Měsíc nad řekou*; Schiller, *Úklady a láska*; Stehlík,
Mordová rokle; Kožík, *Přátelství*

1969/61 Peterman, *Premiéra se odkládá*; Kohout, *Taková láska*; Dobri-
čanin, *Společný byt*

1961/62 Hikmet, *Damoklův meč*; Ördödy, *Červené papuče*

BERTOLT BRECHT

KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

LIDOVÉ DIVADLO JEDNOTNÉHO KLUBU PRACUJÍCÍCH SVITAVY

Překlad: Rudolf Vápeník

Verše: Ludvík Kundera

Režie: Jiří Kareš, technik

Scéna: Miloš Cerman, vedoucí propagačního oddělení

Kostýmy: Alois Vobejda, výtvarník Státního divadla v Brně

Hudební spolupráce: Boleslav Mucha, učitel

I. DÍL

I. Spor o údolí

Zpěvák	- - - - -	Bohumil Čížek, dělník
Starý rolník	- - - - -	Stanislav Nakládal, učitel
Stará rolnice	- - - - -	Karla Hlaváčková, dělnice
Rolnice	- - - - -	Amalie Vaňáčková, prac. ZK ROH
Makine Abakidze	- - - - -	Waltraude Brandlová, dělnice
Mladý dělník	- - - - -	Václav Drozd, technik
Surab	- - - - -	Oldřich Kabelka, dělník
Stará rolnice	- - - - -	Pavla Párová, prodavačka
Rolnice	- - - - -	Vlasta Kabelková, dělnice
Mladá rolnice	- - - - -	Helena Krčilová, úřednice
Traktoristka	- - - - -	Alena Viterňová, úřednice
Agronomka	- - - - -	Naděžda Truhličková, studentka
Voják	- - - - -	Vlastibor Zwinger, technik
Delegát státní komise pro výstavbu	- - - - -	František Černý, směnmistr

II. Vznešené dítě

Abašvili, guvernér	- - - - -	Josef Svojanovský, technik
Natela, jeho žena	- - - - -	Anna Karešová, technička
Pobočník	- - - - -	Alois Dolanský, úředník
Simon Chachava, voják	- - - - -	Vlastibor Zwinger, technik

BERTOLT BRECHT / KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

Gruša	- - - - -	Naděžda Truhličková, studentka
Kazbegi, tučný kníže	- - - - -	Vladislav Hlaváček, typograf
Micha Loladze,	- - - - -	Jaroslav Bílek, technik
Niko Makadze,	- - - - -	Karel Veselý, technik
Kuchařka	- - - - -	Jiřina Šišová, ošetřovatelka
Komorná	- - - - -	Amalie Vaňáčková, pracovnice ROH
Služebné	- - - - -	Zdena Špačková, dělnice
		Růžena Součková, dělnice
Nina	- - - - -	Karla Hlaváčková, dělnice
Služebná	- - - - -	Waltraude Brandlová, dělnice
Sulika	- - - - -	Běla Veselá, ošetřovatelka
Maro, chůva	- - - - -	Helena Krčilová, úřednice
Svobodník	- - - - -	Jaroslav Svatoš, technik
Voják Bambula	- - - - -	František Janíček, technik
Jezdec z hlavního města	- - - - -	Mojmír Berger, dělník
Obrnění jezdcí, žebráci a prosebníci		

III. Útěk do severních hor

Selka	- - - - -	Amalie Vaňáčková, pracov. ZK ROH
Sedlák, její muž	- - - - -	Karel Veselý, technik
Handlířka	- - - - -	Jiřina Lubasová, dělnice
1. handlíř	- - - - -	Bohumil Čížek ml., dělník
2. handlíř	- - - - -	Václav Bis, technik

IV. V severních horách

Lavrenti Vachanadze, Grušin		
bratr	- - - - -	Stanislav Nakládal, učitel
Anika, jeho žena	- - - - -	Pavla Párová, prodavačka
Selka, později Grušina tchyně	- - - - -	Marie Votavová, učitelka
Jusup, její syn	- - - - -	Miloš Cerman, vedoucí prop. oddělení
Mnich	- - - - -	Vladislav Hlaváček, typograf
Svatební a smuteční hosté		

II. DÍL

V. Příběh soudce

Azduk, soudce	- - - - -	Oldřich Kabelka, dělník
Šalva, policista	- - - - -	František Hanauska, technik
Velkokníže	- - - - -	Alois Dvořák, technik
Bizergan, synovec Kazbegiho	- - - - -	Václav Drozd, technik
Správce	- - - - -	Josef Kára, technik
Ludovika	- - - - -	Sylva Holoubková, technička
Čeledín	- - - - -	Josef Jančík, technik

BERTOLT BRECHT / KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

První jezdec - - - - - Alois Dolanský, úředník
Druhý jezdec - - - - - Jaroslav Bílek, technik

VI. Křídový kruh

1. advokát - - - - - Josef Kára, technik
2. advokát - - - - - Alois Dvořák, technik
Pobočník - - - - - Josef Jančík, technik
Stařena - - - - - Vlasta Kabelková, dělnice
Stařec - - - - - Radko Dražil, technik
Micheil - - - - - Libor Prokeš

Inspicient: Dana Kynclová, úřednice

Text sleduje: Zdena Cermanová, v domácnosti

Přestávka po I. dílu

V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Divadlo poezie Erben, Wolker, Nezval; Klicpera, Každý něco pro vlast; Klicpera, Veselohra na mostě; Rozov, Když hledáme radost; Voskovec-Werich-Ježek, Těžká Barbora; Cach, Moje teta, tvoje teta; Nejedlý-Šíma, Čtverák hastrman; Zeyer, Stará historie; Karvaš, Půlnoční mše; vlastní estráda Levné, vkusné, kvalitní

1960/61 Miller, Smrt obchodního cestujícího; divadlo poezie Věčně s námi; Jirásek, M. D. Rettigová; vlastní estráda Silvestr na entou; Dobřičanin, Rozdělený byt; divadlo poezie Má strano života, za tebou jdeme

1961/62 divadlo poezie Erben, Wolker, Nezval; Macháček, Ženichové; divadlo poezie Leningradská symfonie; Voglová, Zlá princezna a tři mandarini; vlastní estráda Silvestrovská estráda; Březovský, Nebezpečný věk; Christie, Past na myši; Brecht, Kavkazský křídový kruh

OLDŘICH DANĚK

SVATBA
SŇATKOVÉHO
PODVODNÍKA

NEVÁŽNÁ KOMEDIE
BEZ KLADNÉHO HRDINY,
ZATO STŘEMI AKTY

DIVADELNÍ KROUŽEK ZK ROH
ZÁVODŮ GUSTAVA KLIMENTA
TŘEBÍČ-BOROVINA

Režie: Josef Gerža, učitel

Scéna: František Mejzlík

Kostýmy: Josef Gerža, učitel

Alois Klapáček, dříve Erno Chardima, nyní kvalif. seřizovač - Miloš Wasserbauer, výdejce
Erno Klapáček, jeho syn, studující - Jiří Pecha, učeň-elektrotechnik
Kamila Šípková, češtinářka na vyšší průmyslovce - Věra Jandečková, úřednice
Evžen Andršt, býv. zemědělský projektant, nyní spisovatel - Karel Jandečka, vulkanisér
Magda Andrštová, jeho žena, svým způsobem řeholnice - Vlasta Dvořáková, úřednice
Milena Andrštová, jejich dcera Hana Kršková, studující
Irena Věchtová, medvěďářka
z Bílé labuti - Helena Matoušková, úřednice
Zdeněk Řepa, její bývalý i nyní nejší milý - Jiří Nejedlý, zaměstnanec PD
Vojta Šouflík, rovněž seřizovač, ale také dobrovolná pomocná stráž VB - Ctibor Krpálek, zaměstnanec ČSSS

OLDŘICH DANĚK / SVATBA SŇATKOVÉHO
PODVODNÍKA

Hezoun, zvaný Dolf, nyní Sbě-
né suroviny n. p. - - - - Zdeněk Jeřábek, mechanik
Pan Fikrle, technikář - - - - Stanislav Dokulil, údržbář
Pan Beran, kriminální insp. v. v. Fr. Pecha, vedoucí závodní dopravy
Alžběta Klepšová, hádání karet
s. s. r. o. - - - - Dana Hobzová, rozpisovačka
Pionýrka - - - - Věra Janděčková, školačka

Inspicient: Vlastimil Dvořák, úředník

Napověda: Dagmar Kalinová, účetní

Přestávka po 2. aktu.

V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Walló, *Dva roky prázdnin*; Tyl, *Strakonický dudák*; Corrinth,
Trojané

1960/61 Dismán, *Tři medvěďata*; Molière, *Jeho urozenost pan měšťák*;
Pavlíček, *Labyrint srdce*

1961/62 Pour, *Ve slepé uličce*; Daněk, *Svatba sňatkového podvodníka*

ALOIS JIRÁSEK

FILOSOFSKÁ
HISTORIE

HRA O 11 OBRAZECH

KROUŽEK DIVADELNÍCH OCHOTNÍKŮ

J. K. TYL

PŘÍOSVĚTOVÉ BESEDĚ

SEZEMICE U PARDUBIC

Dramatizace: Dagmar Rybínová a František Horák

Režie: Václav Pánek, učitel

Scéna: Josef Feuereisel, výtvarník Divadla Vítězného února, Hradec Kr.

Dirigent: Josef Sedlařík, učitel hudby

Profesionální instruktor: dr. Mila Veverka, režisér Východočeského di-
vadla Pardubice

Frýbort - - - - Karel Stehno, zaměstnanec ČSD
Vavřena - - - - Václav Holický, dělník
Zelenka - - - - Karel Došel, student
Špína - - - - František Novotný, úředník
Strnad - - - - Bohumil Bartoš, úředník
Brož - - - - Miroslav Šimáček, úředník
Slečna Elis - - - - Žofie Říhová, dělnice
Márinka - - - - Blanka Černožorská, zdravotní sestra
Paní domácí - - - - Marie Rejentová, dělnice
Rollerová - - - - Eva Holická, dělnice
Roubínek - - - - Jindř Nebeský, lékárník kr. vet. nem
Roubínková - - - - Anna Pánková, dělnice
Lotty - - - - Milada Moravcová, studentka
Lenka - - - - Božena Pultarová, učitelka
Kmoníček - - - - Jan Zeman, dělník
Fricek - - - - Jiří Cejp, student
Páter German - - - - Ladislav Srazil, důchodce
Profesor náboženství - - - - Vladislav Šáron, tech. úředník
Dívky a studenti

ALOIS JIRÁSEK / FILOSOFSKÁ HISTORIE

Inspicient: František Chvojka, zaměstnanec MNV, Karel Došel, stavební dělník, František Říha, důchodce

Napověda: Marie Jelínková, úřednice

Technické vedení: Josef Mohaupt, dělník

Přestávka po 6. obraze

V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Vysušil, Zlaté srdíčko; Zak-Kuzněcov, Stalo se v Kasatkinu; Puškin, Evžen Oněgin; Romanovský, Zvířátka a hastrman

1960/61 Jirásek, Filosofská historie; Solochoy, Rozrušená země; Švestka, Mluvící prsten; Dvě estrády

1961/62 Patrick, Podivná paní Savageová; Pásmo o Boženě Němcové; Jirásek, Filosofská historie; Pásmo k výročí Velké říjnové revoluce

VÁCLAV KLIMENT KLICPERA

HADRIÁN Z ŘÍMSŮ

RYTÍŘSKÁ VESELOHRA O 6 DĚJSTVÍCH
PROLOGU A EPILOGU

DIVADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA
PŘI KULTURNÍM STŘEDISKU
BEDŘICHA VÁCLAVKA, BRNO

Úprava a režie: František Palčík, vedoucí drogerie

Leonard Walletzký, pracovník KÚNZ

Scéna: Antonín Vorel, šéf výpravy Divadla Julia Fučíka, Brno

Klavírní doprovod: dr. Zdeněk Vrba, metodolog KÚNZ

Rytíř Světlav, pán na Čekalově	Pavel Hradil, tech. úředník
Jenovefa, jeho svobodná sestra	Ela Tajovská, vedoucí dopravní školy
Ruměna, jeho dcera - - - -	Alena Hradilová, v domácnosti
Želmír - - - - -	Antonín Bezrouk, konstruktér
Soběbor - - - - -	Zdeněk Frgala, účetní
Hadrián z Římsů - - - - -	Jiří Kindl, ekonom
Lepohlav, zbrojnoš Světlavův	Eduard Vinohradský, dělník
Jehoň, zbrojnoš Hadriánův - -	Miroslav Zlatohlávek, dělník
Srpoš, žoldněř - - - - -	Leonard Walletzký, pracovník KÚNZ

Text sleduje: Terka Klašková, úřednice

Technické vedení: František Jenerál, dělník

V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Petrov, Když kvetou růže; Stýblová, Mne soudila noc; Reček-Toufar, Dva zlaté střechýle;

1960/61 Reček, Zkouška; Honsa, Beruška za klopou; Rozov, Nerovný boj

1961/62 Klicpera, Hadrián z Římsů; Karvaš, Antigona a ti druzí; Walló, Princezna se zlatou hvězdou; Mlejnek, Výprava za hrdinou; Walletzký, Tloustnout znamená stárnout (kabaret)

JANKO KRÁL-JÁN BOTTO
BALADY

PÁSMO POÉZIE

DIVADIELKO POÉZIE ZA RAMPAMI
PRI OBVODNOM DOME OSVETY
BRATISLAVA-NIVY

Výběr a režie: Anton Sirota, posluchač přírodovědecké fakulty UK
Milan Javorek, inž. elektrotechniky

Scénosled:

ŽLTÁ L'ALIJA

Evka - - - - - Jana Straková, žákyně zdravotní školy

KVET

Adam - - - - - Oto Majerovský, posluchač ITVŠ, Bratislava
Starý otec - - - - - Roman Buček, posluchač staveb. fakulty SVTŠ
Stará mať - - - - - Margita Karlíková, zaměstnankyně ČSD

ZABITÝ

Dievča - - - - - Lýdia Blechová, žákyně SVVŠ

NA BREHU RIMAVY

Dievča - - - - - Jana Straková, žákyně zdravotní školy

DVA HROBY

Chlapec - - - - - Ján Kamenistý, posluchač filosof. fakulty UK

KRIVOPRÍSAŽNICA

Matka - - - - - Jana Straková, žákyně zdravotní školy
Syn - - - - - Ján Kamenistý, posluchač filosof. fakulty UK

MARGITA A BESNÁ

Mariška - - - - - Júlia Veselská, posluch. lékařské fakulty UK
Janičko - - - - - Ján Kamenistý, posluchač filosof. fakulty UK
Faktor - - - - - Anton Sirota, posluchač přírodov. fakulty UK
Macocha - - - - - Eva Snovická, pracovnice Státní pojišťovny
Suseda - - - - - Drahomíra Charvátová, žákyně SVVŠ
Balada - - - - - Júlia Veselská, posluch. lékařské fakulty UK
Rozprávač - - - - - Roman Buček, posluchač stav. fakulty SVTŠ

JÁN SMREK

**BÁSNICKÉ
ROZHOVORY**

DIVADIELKO ZA RAMPAMI

Scénosled:

OPROTI MNE ŠLA

Dievča - - - - - Jana Straková, žákyně zdravotní školy
Lýdia Blechová, žákyně SVVŠ

STAVITEL' SA MI NEŽNE DOTKOL PLIEC

Staviteľ - - - - - Ján Kamenistý, posluchač filosof. fakulty UK

PÁN ŠOFÉR, SPOMAL'TE!

Šofér - - - - - Ján Kovár, žák ZDŠ

PATERNOSTER

Filozofka - - - - - Drahomíra Chorvátová, žákyně SVVŠ
Básnik - - - - - Roman Buček, posluchač stavební fakulty SVTŠ

Jevištní technika: Milan Javorek, inž. elektrotechniky

Výběr: a úprava: Ján Kamenistý, posluchač filosofické fakulty UK
Roman Buček, posluchač stavební fakulty SVTŠ

Režie: Roman Buček, posluchač stavební fakulty SVTŠ

V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Slovenská poezie roku 1958 *Hľadáme nové slovo*; Smrek, *Bá-
ník a žena*

1960/61 Štaff, *Chcel som už zamknúť deň*; Puškin, *Eugen Oněgin*; Král-
Botto, *Balady*

1961/62 Smrek, *Básnické rozhovory*

A PROTO JSME PŘIŠLI NA SVĚT

PÁSMO VERSŮ SOUČASNÝCH BÁSNÍKŮ

SOUBOR SMĚR 62

PSÁRY U PRAHY

Režie: Petr Železný

Scéna: Zdeněk Zálešák

Recitují:

Zdeněk Zálešák

Petr Železný

Jan Žďárek

Gejza Senk

Miloš Šmidt

Oskar Prokop

Technická spolupráce: Ivan Knap

Autoři textů:

Ludvík Aškenazy, Jan Čistín, Josef Hanzlík, Miroslav Holub, František Hrubín, Karel Kapoun, Edvard Petiška, Ludvík Středa, Jiří Svoboda, Vlastimil Školaudy, Luděk Šnepp, Vilém Závada

V posledních sezónách soubor uvedl:

*pásmo Bonbony z Bonu; pásmo Marseillaisa; pásmo A proto jsme
přišli na svět*

POJĎTE DÁLE ...

KABARETNÍ POŘAD

UMĚLECKÉ STUDIO

KULTURNÍHO DOMU ROH

HRADEC KRÁLOVÉ

Režie: Petr Průša, vedoucí poradny LUT OD Hradec Králové,
Vladislav Hruška, ředitel KD ROH Hradec Králové

Scéna: Petr Průša, vedoucí poradny LUT OD Hradec Králové

Hrají:

Jindra Židlická, loutkoherečka VČLD Hradec Králové

Jarmila Selixová, studující

Jarmila Tůmová, studující

Jaroslava Poldová, studující

Libuše Štětínová, úřednice

Milena Stará, zdravotní sestra

Břetislav Lelek, metodik KD ROH

Petr Průša, vedoucí poradny LUT OD

Karel Štětina, výtvarník Výzkumného ústavu elektrotechnického

Vladislav Hruška, ředitel KD ROH

Václav Mihulka, stavební technik

Autoři textů:

Hruška — Kafka — Suchý — Bradáč — Brecht — Volf — Fischer —
Koráb — Pick — Jakoubek — Kopta — Švandrlík — Zeman — Šlitř
Lemarque — Holub — Poljakov — Rybák — a další

V posledních sezónách soubor uvedl:

1960/61 pásmo *Nafta a monopoly*; žňová úderka *Velký výmlat*; pořad
recitace *Do boje láska let*

1961/62 *Politický kabaret k otázkám Německa; Pojďte dále ...*

PAVEL FIALA - BOHUMÍR VAŇOUS

KABARET O MYŠILIDECH

POETICKÝ KABARET

KLADIVADLO
SOUBOR MALÝCH UMĚLECKÝCH
JEVIŠTNÍCH FOREM
PŘI LIDOVÉ DIVADELNÍ SCĚNĚ
OSVĚTOVÉHO DOMU
BROUMOV

Režie a scéna: Pavel Fiala
Klavírní doprovod: Bohumír Vaňous, úředník
Kostýmy: Radka Soukupová, aranžérka
Recitují, tančí, zpívají a hrají:
Miloš Dvořák, učitel
Uršula Kluková, zdravotní sestra
Helena Runštuková, pracovnice OD
Vladimír Šuman, technický úředník
Oldřich Matys, dělník
Věra Lejdarová, studující
Jaroslava Vaňáková, dělnice
Dáša Steinigerová, učitelka
Jitka Fleková, studující
Jaroslav Hrubý, dělník
Věra Šejnohová, učitelka
Miroslav Fröde, školák
Pavel Fiala
Helena Prislíngerová, učnice
Technické vedení: Přemysl Šedivý, učitel

V posledních sezónách soubor uvedl:

1960/61 *Pásmo k VŘSR*; Fiala, *Náš den* (divadlo poezie); Fiala-Vaňous,
At žije Harry Sakrament (kabaret); *Jarčumák* (estr. program)
1961/62 Fiala-Vaňous, *Kabaret o myšilidech*; Fiala, *Láska a dvě variace*

BORIS GORBATOV

ZÁKON ZIMNÍHO TÁBORA

HRA O ČTYŘECH DĚJSTVÍCH
A OSMI OBRAZECH

DIVADELNÍ SOUBOR ZÁVODNÍHO KLUBU
MISTRA ALOISE JIRÁSKA,
HRONOV

Přeložil: Sergej Machonin

Režie: Miloslav Benda, náměstek předsedy MěNV

Scéna: Vladimír Škop, divadelní mistr

Profesionální instruktor: Miloš Preininger, člen Divadla Vítězného února,
Hradec Kdálavé

Ivan Ivanovič But, velitel tábora	Adolf Šimek, nám. řed. n. p. Tepna
Fjodor Maximovič Charitonov, vedoucí brigády - - - - -	Heřman Habr, učitel
Štěpán Jemeljanyč Grochot, předák - - - - -	Milosl. Benda, nám. předsedy MěNV
Pavel Kozakov, inženýr - - - - -	Karel Nemasta, řidič
Jelena Nikolajevna Muzyčenko- vá, hydrolog - - - - -	Marta Ludvíková, úřednice
Jevgenij Petrovič Kučumov, radiotelegrafista - - - - -	Jiří Fišer, dělník
Olga Vasiljevna Navrocká, lé- kařka - - - - -	Lenka Krtičková, úřednice
Xenie, uklízečka - - - - -	Hana Stránská, švadlena
Karpuchin, tulák - - - - -	Václav Jirásek, dělník
Sjomka, lovec - - - - -	Karel Novotný, projektant
Sapryka, hosp. vedoucí tábora -	Tomáš Bartoň, tkalcovský mistr
Děda Korobko - - - - -	Josef Jiráček, důchodce
Strojník - - - - -	Josef Lorenc, dělník
Vasja - - - - -	Petr Švorčík, modelář
Starý tesař - - - - -	Antonín Drašnar, úředník
Savoska - - - - -	Luboš Červený, student
Frolka - - - - -	Jaroslav Tajchman, holič
Obyvatelé zimního tábora —	dělníci

BORIS GORBATOV / ZÁKON ZIMNÍHO TÁBORA

Inspicient: Božena Židová, tkadlena

Nápověda: Jana Simonová, prodavačka

Technické vedení: Vladimír Škop, divadelní mistr

Přestávka po 3. a 5. obraze

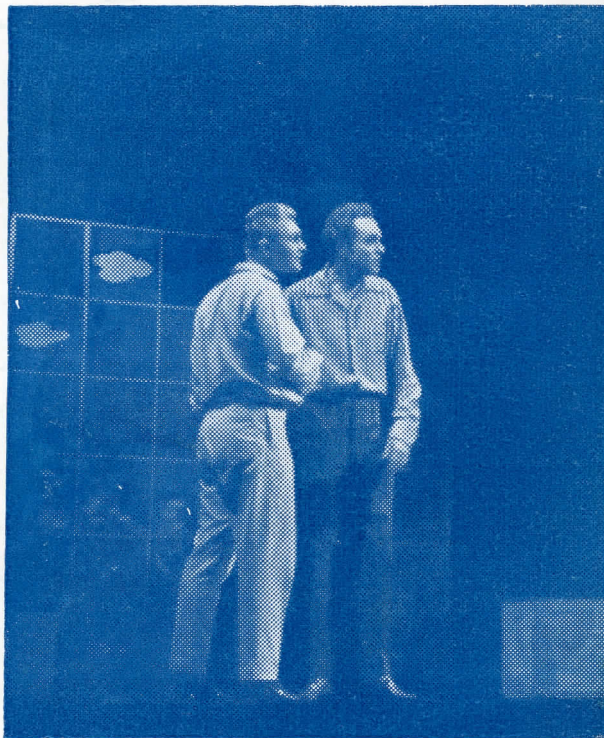
V posledních sezónách soubor uvedl:

1959/60 Karvaš, *Meteor*; Horák, *Zvířátka a loupežníci*; Tyl, *Ženská vojna*; Ibsen, *Paní z námoří*; Jirásek, *Kolébka*; Blažek, *Třetí přání*

1960/61 Hrubín, *Sněhurka a sedm mužičků*; Jirásek, *Lucerna*; Fixová, *Černá kobra*; Shakespeare, *Sen noci svatojanské*

1961/62 Kruczkowski, *První den svobody*; Lichý, *Cínový voják*; Gorbatov, *Zákon zimního tábora*

**XXXII.
JIRÁSKŮV
HRONOV**

Vydal Přípravný výbor
XXXII. Jiráskova Hronova
a Ústřední dům lidové umělecké
tvořivosti v Praze

Foto Karel Konečný, Karel Minc,
Jiří Pražák, Beno Šolta

CENA 3,— Kčs

J 29 — N 04 - 21662